

z municijo. Za vpreženje zaplenjenih topov bi bilo potrebno več kot 20.000 konjev, za uporabo več kot 30.000 artiljeristov. Povprečni troški izgubljenega topovskega materiala znašajo po nizki cenitvi več kot en četrt milijarde. Kar se je vsled zaplenjenja ogromnih množic na municiji, ki jih je bil Cadorna za dvanajsto Sočino ofenzivo zbral, na vrednosti izgubilo, se ne da niti približno ceniti. K temu pridejo še nepregledna števila strojnih pušk, minskih metalcev, plinskih krink, bagaže, avtomobilskih kolon, pušk in drugega vojnega orožja.

Naše in nemške zmage v zadnjih mesecih.

400.000 vjetih. — 45.500 kvadratnih kilometrov pridobljene zemlje. — Nad 3233 zaplenjenih topov.

K.-B. Berlin, 18. novembra. Wolffov urad poroča: K ogromnemu dobičku na ozemlju od nad 45.000 kvadratnih kilometrov, ki so jih zavezniki v štirih kratkih mesecih od julija do srede novembra zavzeli, pridejo še velikanske številke na vjetih in topovih, ki so jih le večje operacije te dobe prinesle. Od 10. julija pa do srede novembra se je 390.500 sovražnikov vjelo in 3233 topov zaplenilo. Pri temu niso vračunjena večja in manjša števila na vjetih, ki dohajajo v trajnih bojih na vseh frontah skoraj vsaki dan. V tem času poleg tega še zaplenjeni material na strojnih puškah, minskih metalcih in drugemu vojnemu orožju se doslej niti približno ni moglo pregledati. Krvave izgube Angležev, Francozov, Italijanov in Rusov med temi meseci so primerno visoke. Predvsem so doživeli Kanadci in Angleži med svojim 14 bitkam za bazo podmorskih čolnov v Flandriji nezasilane krvave izgube, ki so se vsled vsaki dan se ponavljajočih protinapadov še povišale.

Vojna na morju.

35.000 ton potopljenih.

W.-B. Berlin, 15. novembra. Neki nemški podmorski čoln potopil je v Atlantskem oceanu nanovo 4 parnike in eno jadernico s 35.000 brutto-register-tonami.

13.000 ton potopljenih.

W.-B. Berlin, 16. novembra. Na severnem bojišču se je zopet od nemških podmorskih čolnov 13.000 brutto-register-ton potopilo.

Naša flotilja pred izlivom Piave.

K.-B. Dunaj, 17. novembra. Iz vojno-poročevalskega stana se opoldne naznanja: Včeraj popoldne in popoldne napadle so enote flotilje na levem krilu prodirajočih armad baterijske postojanke pri Cortelazza ob izlivu Piave s težkimi in srednjimi topovi z vidnim uspehom. Baterije so odgovarjale z živahnim ognjem na naše topove, brez da bi

napravile škode ali prizadete izgube. Razven brezvplivnih letalnih napadov noben sovražni protiučinek. Iz bližine Benetk prihajajoče sovražne enote šle so takoj nazaj.

Novi uspehi.

W.-B. Berlin, 17. novembra. V zatvornem okolišču okrog Anglije bilo je vsled delovanja nemških podmorskih čolnov nanovo pet parnikov potopljenih, med njimi eden, ki je bil sestreljen iz zavarovanega spremstva.

Ponesrečeni angleški napad.

W.-B. Berlin, 17. novembra. Prvič od prvega vojnega meseca sem poskusile so dne 17. novembra zjutraj močne angleške pomorske bojne sile v „Deutsche Bucht“ vdreti. Naša varstva so jih že ob erti Hornsriiff-Ternhelling opazila in s takoj zapričetim protisunkom so jih naše predajšnje pomorske bojne sile brez truda in lastne izgube zavrnile. — Vsled delovanja nemških podmorskih čolnov se je na severnem bojišču nanovo 16.000 brutto-register-ton potopilo.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Potopljeno.

W.-B. Berlin, 19. novembra. V zapadnem Srednjem morju vodilo je staro napadalno veselje naših poveljnikov podmorskih čolnov do novih uspehov. 11 parnikov in 8 ladij na jadra z nad 36.000 brutto-register-tonami je bilo uničenih. Med potopljenimi ladjami so se nahajali angleški parnik „Alavil“ (3627 ton) in „Cambridge“ (3403 ton), zadnji s 5000 tonami železne rude na vožnji v Anglijo, nadalje italijanski parnik „Doris“ (3979), grški parnik „Diestina G. Michelinos“ (2815), potem dva težko naložena transportna parnika in 5 italijanskih jadernic. Vse potopljene ladje so bile oborožene.

Šef admiralnega štaba mornarice.

14.000 ton potopljenih.

Berlin, 20. Vsled delovanja naših podmorskih čolnov se je v zatvornem okolišču okrog Anglije zopet 14.000 ton potopilo.

Politični utrinki.

„Jugoslovan.“

V Ljubljani je pričel izhajati — velik kot rjuha — novi tednik pod imenom „Jugoslovan“. Kot odgovorni urednik podpisuje državni poslanec Jože Gostinčar. List ima bržkone namen, razširjati med priprostim slovenskim ljudstvom propagando za znane „jugoslovanske“ cilje in ideje. Prvi dve številki ste precej suhoparni. Posebnega vtisa nimamo od tega lista. Zanimivo je le dvoje. Prvičto, da dosedanje slovensko časopisje „jugoslovanski“ hujskariji ne zadostuje več. „Slovenec“ in „Straža“ so menda še premalo „radikalni“, še premalo navdušeni za ideje panslavizma. Oče Jože Gostinčar in tisti, ki

za njim stojijo, hoče to „jugoslovanstvo“ rešiti. Po našem mnenju pa tiči v celi tej ustanovitvi oni moment, ki bode slovensko-klerikalno stranko prej ali slej ubil: spor med klerikalnimi voditelji. Dr. Šusteršič je držal dolgo časa svojo nogo na tilniku vseh ostalih slovensko-klerikalnih vodij. Zdaj so se mu pod vodstvom kaplana Korošca uprli, čeprav je ležal celo ljubljanski knezoškof dr. Jeglič pred njim na trebuhu. Revolucija v slovensko-klerikalni stranki! Ta je porodila „Jugoslovana.“ Čudimo se, da tiska ta list „Učiteljska tiskarna“, ki je bila svoj čas vendar do skrajnosti liberalna in od klerikalcev do skrajnosti bojkotirana. Čudimo se nadalje, da se je pustil stari oče Jože Gostinčar, ki je bil vendar vedno tako ponižnega in pohlevnega značaja, v to nevarno spekulacijo zapeljati... Pa počakajmo! „Jugoslovan“ bode v sicer jako dvomljivem slučaju svojega daljšega obstanka dokazal, kakšni so cilji „jugoslovanstva“ zlasti z ozirom na avstrijsko našo domovino. In to je tudi nekaj vredno. Clara pacta buoni amici!

Nova vlada na Francoskem.

Po odstopu ministrstva Painlevé je znani francoski državnik Clemenceau dobil nalogo, da sestavi svoje ministrstvo. Novo ministrstvo bo najbrž sestavljeno: Clemenceau predsedstvo in vojsko, državno podtajništvo Jannet, Pans notranje zadeve, Pichon zunanje zadeve, Peret justico, Lebrun ali Klotz finance, Clementel trgovino, Augagneur kolonije, Dauria poljedelstvo, Laffere uk, Loucheur oskrbo z živili, Claveille javna dela in Jonnart letalstvo. Novi francoski ministerski predsednik je že 76 let star. Po poklicu je zdravnik. Mož spada med najznačilnejše francoske politike, je izborni pisatelj in govornik in bil doslej vedno najstrupenejši hujskač proti Avstro-Ogrski in Nemčiji. Zdaj je postal zopet ministerski predsednik. To pomeni, da bode kolikor mogoče učinkoval na nadaljevanje vojne do skrajnosti, ako — ga ne bode ljudska nevolja na Francoskem kmalu zopet iz pozorišča vrgla.

Dr. Šusteršič — odžagan.

Iz Ljubljane prihaja tužna vest, da je kranjski deželni glavar, znani voditelj „slovenske ljudske stranke“ odžagan. Slovenska ljudska stranka, ki jo je on ustanovil, katere dolgoletni načelnik je bil, ki jo je vodil skozi vse blazne dobe fanatizma in klerikalne brezobzirnosti, ta stranka, ki mu je sledila slepo skozi drn in strn, ki je po njegovi komandi enkrat patrijotično, potem zopet veleizdajalsko, enkrat obzirno, potem zopet do skrajnosti radikalno nastopala, — pustila ga je na cedilu. Slovensko-klerikalni poslanci so namreč namesto ošabnega glavarja v skoraj neverjetnem pogumu izvolili kaplana dra. Korošca v avstrijske delegacije. Zato je Šusteršič v pozni razžaljenega in grozečega imperatorja izstopil iz „Jugoslovanskega kluba“, „Straža“, ki je bila v psokanju vedno prva, mu pravi vsled tega, da je „uskok“. Sledil mu je samo en tovariš-poslanec in sicer tisti Jaklič, o katerem so slovenski listi svoj čas vedno pisali, da ima polne hlače... Zdaj smo radovedni, kdo bode močnejši: grozeči lev Šusteršič ali pa mali kaplanček Korošec, ki s svojim jezuitizmom za vsemi temi intrigami stoji? Vprašanje še ni rešeno, kajti grozeči lev ima še precej vpliva. Na vsak način je revolucija v klerikalni stranki velezanimiva in bodemo tudi v bodoče o nje natanko poročali. Eno pa že danes vprašamo: kako se bode zamogla jugoslovanska država uresničiti, ko se njeni bodoči ministri in voditelji že danes pobijajo??

Še ena slovensko-prvaška revolucija.

„Za počt.“ To je bilo nekdanje politično geslo slovensko-napredne liberalne stranke. Ta stranka je med vojno skoraj popolnoma izginila in tudi na vplivu izgubila, odkar je celo stari liberallec Tavčar zlezal pod Koroščevo kuto. Zdaj pa je ta „stranka“, v kolikor jo je še ostalo, nakrat pokazala voljo do novega življenja, to pa na čudni način, da

Nemški cesar v Turčiji.

Pred kratkim je posetil junaški nemški cesar Viljem II. našega zvestega zaveznika turškega vladarja. Naša slika nam kaže, kako se pelje nemški cesar s svojim prijateljem turškim sultanom v dvorni ekvipaži.

Najvarnejše in najboljšo naložijo tvoj prihranjen denar, ako podpišeš VII. vojno posojilo; s tem ne koristiš nele samemu sebi, ampak pomagaš utrditi domovini temelj, ki ga potrebuje za bodočnost!

Kaiser Wilhelm II. in Sultan Mehmed VI.